

Súd: Krajský súd Trnava
Spisová značka: 6To/120/2025
Identifikačné číslo súdneho spisu: 2219010473
Dátum vydania rozhodnutia: 10. 03. 2026
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: Mgr. Pavol Macháč
ECLI: ECLI:SK:KSTT:2026:2219010473.2

Uznesenie

Krajský súd v Trnave, v senáte zloženom z predsedu senátu Mgr. Pavla Macháča a sudcov JUDr. Kataríny Batisovej a JUDr. Rudolfa Botta, v trestnej veci obžalovaných A. B. a C. D. pre prečin zneužívania právomoci verejného činiteľa podľa § 326 ods. 1 písm. a) Tr. zák. a iné, o odvolaní prokurátora Krajskej prokuratúry Trnava proti rozsudku Okresného súdu Dunajská Streda zo 7. júla 2025, č. k. 4T/70/2019-895, na neverejnom zasadnutí konanom v Trnave 10. marca 2026, takto

rozhodol:

Podľa § 316 ods. 3 písm. a) Trestného poriadku sa napadnutý rozsudok v celom rozsahu zrušuje a vec sa vracia okresnému súdu, aby ju v potrebnom rozsahu znovu prejednal a rozhodol.

odôvodnenie:

- Okresný súd Dunajská Streda (ďalej len okresný súd) rozsudkom zo 7. júla 2025, č. k. 4T/70/2019-895 (ďalej aj napadnutý rozsudok), postupom podľa § 285 písm. a) Trestného poriadku (ďalej len Tr. por.) oslobodil obžalovaného v 1. rade B. A. B. (ďalej len obžalovaný B.) a obžalovaného v 2. rade B.. C. D. (ďalej len obžalovaný D.) spod obžaloby Krajskej prokuratúry Trnava č. 1Kv 9/19 pre skutok právne kvalifikovaný u obž. B. ako prečin sprenevery podľa § 213 ods. 1 Tr. zák., prečin falšovania a pozmeňovania verejnej listiny, úradnej pečate, úradnej uzávery, úradného znaku a úradnej značky podľa § 352 ods. 2 Tr. zák., prečin zneužívania právomoci verejného činiteľa podľa § 326 ods. 1 Tr. zák. spáchaný formou účasti ako objednávateľ podľa § 21 ods. 1 písm. a) Tr. zák. a u obž. D. ako prečin zneužívania právomoci verejného činiteľa podľa § 326 ods. 1 písm. a) Tr. zák., ktorého sa mali dopustiť na tom skutkovom základe tam opísanom, keďže nebolo dokázané, že sa stal skutok, pre ktorý sú obžalovaní v 1. a 2. rade stíhaní. Okresný súd zároveň podľa § 288 ods. 3 Tr. por. poškodeného E. F. (ďalej len poškodený) s jeho nárokom na náhradu škody odkázal na civilný proces.
- Po vyhlásení rozsudku na hlavnom pojednávaní voči nemu prokurátor Krajskej prokuratúry v Trnave (ďalej len prokurátor) ihneď zahlásil odvolanie voči oslobodzujúcemu výroku i voči konaniu, ktoré mu predchádzalo. Obžalovaní B. a D. sa vzdali práva na podanie odvolania.
- Vzhľadom na závažnú procesnú chybu (ktorá je bližšie zdôvodnená nižšie v texte), ktorú krajský súd zistil a ktorá bráni vecnému prejednaniu odvolania, je nadbytočné replikovať v odôvodnení odvolacie argumenty prokurátora. Rovnako je nadbytočné replikovať aj vyjadrenia obžalovaných k odvolaniu prokurátora. Treba k nim uviesť len toľko, že žiadna zo strán konania nenamietala, že by okresný súd rozhodol v nezákonnom zložení.
- Spisový materiál bol riadne predložený na rozhodnutie Krajskému súdu v Trnave (ďalej len krajský súd) dňa 11. novembra 2025.
- Podľa § 315 Tr. por., o odvolaní proti rozsudku okresného súdu rozhoduje krajský súd. O odvolaní proti rozsudku Špecializovaného trestného súdu rozhoduje najvyšší súd
Podľa § 316 ods. 1 Tr. o por., odvolací súd zamietne odvolanie, ak bolo podané oneskorene, osobou neoprávnenou alebo osobou, ktorá sa odvolania výslovne vzdala alebo znovu podala odvolanie, ktoré v tej istej veci už predtým výslovne vzala späť alebo bolo podané proti výroku, proti ktorému nie je prípustné.

Podľa § 316 ods. 3 Tr. por., odvolací súd zruší napadnutý rozsudok a vec vráti súdu prvého stupňa, aby ju v potrebnom rozsahu znovu prejednal a rozhodol, ak zistí, že

a) súd rozhodol v nezákonnom zložení,

b) obžalovaný nemal obhajcu, hoci išlo o prípad povinnej obhajoby, alebo

c) hlavné pojednávanie bolo vykonané v neprítomnosti obžalovaného, hoci na to neboli splnené zákonné podmienky.

6. Krajský súd postupujúc v intenciách § 316 ods. 3 Tr. por., ešte pred meritórnym skúmaním zákonnosti a odôvodnenosti napadnutých výrokov ako aj správnosti postupu konania, ktoré im predchádzalo, preskúmaval, či v posudzovanom prípade nedošlo k niektorému zo závažných procesných pochybení vymedzených taxatívnym spôsobom v ust. § 316 ods. 3 písm. a) až c) Tr. por., ktorých intenzita napĺňa obsahový rámec dovolacích dôvodov podľa § 371 ods. 1 písm. b) až d) Tr. por. Na základe tohto prieskumu krajský súd zistil, že k takému pochybeniu došlo, nakoľko okresný súd rozhodol v nezákonnom zložení.

7. Z predloženého spisového materiálu vyplývajú nasledovné relevantne skutočnosti:

· obžalobu v tejto trestnej veci podala prokurátorka Krajskej prokuratúry Trnava na okresný súd 5. júna 2019;

· predmetná trestná vec bola podľa potvrdenia z 5. júna 2019 pridelená na rozhodnutie sudkyňi okresného súdu JUDr. Márii Képešsyovej pod sp. zn. 4T/70/2019;

· menovaná sudkyňa vo veci rozhodla rozsudkom z 26. februára 2024, č. k. 4T/70/2019-809, tak, že oboch obžalovaných postupom podľa § 285 písm. a) Tr. por. spod obžaloby oslobodila, nakoľko nebolo dokázané, že sa stal skutok, pre ktorý sú obaja obžalovaní stíhaní a poškodeného E. F. (ďalej len poškodený) s jeho nárokom na náhradu škody podľa § 288 ods. 3 Tr. por. odkázala na civilný proces;

· rozsudok bol napadnutý odvolaním zo strany prokurátorky, o ktorom krajský súd rozhodol uznesením z 26. marca 2025, sp. zn. 6To/83/2024, tak, že podľa § 321 ods. 1 písm. b) Tr. por. zrušil napadnutý rozsudok v celom rozsahu a podľa § 322 ods. 1 Tr. por. vec vrátil okresnému súdu, aby ju v potrebnom rozsahu znovu prejednal a rozhodol;

· z potvrdenia z 2. mája 2025 vyplýva, že táto trestná vec bola pridelená na rozhodnutie sudcovi okresného súdu JUDr. Róbertovi Madarászovi; z poznámky na potvrdení vyplýva, že sa tak udialo na Spr 269/2025 (dodatok 6 k RP 2025) – 4T.

8. Krajský súd sa oboznámil s Dodatkom č. 6 k Rozvrhu práce Okresného súdu Dunajská Streda na rok 2025 (ďalej len dodatok). V predmetnom dodatku sa uvádza, že (citácia) „Veci JUDr. Márie Képešsyovej z oddelenia č. 4 sa prerozdeľujú podľa nasledovného systému prerozdelenia, cez elektronickú podateľňu, náhodným výberom: a) Všetky nevybavené veci a vybavené veci v obehú ku dňu 30.04.2025 z oddelení 4 T, Nt, Tp, Td, Tcud sa pridávajú do oddelenia 26T, Nt, Tp, Td, Tcud v pomere 1.“ Tento postup je zdôvodnený tak, že (citácia) „Sudkyňi JUDr. Márii Képešsyovej dňom 30.04.2025 zaniká funkcia sudcu. Z dôvodu nutnosti prerozdelenia jej vecí a zachovania rovnomernosti zaťaženia sudcov tunajšieho súdu bude vytvorené nové trestné oddelenie preradením sudcu JUDr. Róberta Madarásza z civilného úseku na trestný úsek a z toho vyplývajúce zastupovanie sudcov a prerozdelenie spisov z civilného úseku z odd. 26. Z dôvodu zabezpečenia rovnomernej zaťaženia sudcov a zamestnancov štátnej služby v trestnoprávnej agende bolo potrebné vykonať zmeny v prerozdelení vybavených vecí, ktorú sú v obehú s výnimkou vecí podľa zoznamov a spisov, ktoré sú pripojené k iným spisom, resp. zapožičané iným súdom, ale ich nie je možné prerozdeliť z dôvodu prebiehajúceho konania o obnovu konania a pod, ktoré sú vyčiarknuté zo zoznamu spisov v obehú v odd. 4, 18, 23, 24, 25 a nové oddelenie 26T podľa pripojenej prílohy k dodatku.“

Relevantné právne ustanovenia

9. Podľa článku 48 ods. 1 Ústavy SR, nikoho nemožno odňať jeho zákonnému sudcovi.

Podľa § 3 ods. 3 zákona č. 757/2004 Z. z. o súdoch (ďalej aj „zákon o súdoch“) zákonný sudca je sudca, ktorý vykonáva funkciu sudcu na príslušnom súde a bol určený v súlade so zákonom a s rozvrhom práce na konanie a rozhodovanie o prejednávaní veci. Ak súd rozhoduje v senáte, zákonnými sudcami sú všetci sudcovia určení podľa rozvrhu práce na konanie a rozhodovanie v senáte. Účastník konania alebo strana v konaní, v ktorom rozhoduje súd v senáte, nemá právo na vopred určeného sudcu spravodajcu. Zákonným sudcom je aj sudca určený podľa odseku 4.

Podľa § 3 ods. 4 zákona o súdoch zmenu v osobe zákonného sudcu možno vykonať len v súlade so zákonom a s rozvrhom práce.

Podľa § 51 ods. 1 zákona o súdoch, ak tento zákon neustanovuje inak, veci určené podľa predmetu konania sa v súlade s rozvrhom práce pridávajú jednotlivým senátom alebo samosudcom náhodným výberom pomocou technických prostriedkov a programových prostriedkov schválených ministerstvom

tak, aby bola vylúčená možnosť ovplyvňovania pridelenia vecí. Súdny úradník sa pridelujú veci podľa rozvrhu práce tak, aby sa zabezpečilo ich rovnomerné zaťaženie a riadny chod súdu.

Podľa § 51 ods.2) zákona o súdoch, podmienka náhodného výberu podľa odseku 1 je splnená vtedy, ak sa má vec prideliť jednému z aspoň dvoch senátov, samosudcov alebo súdnych úradníkov.

Podľa § 51 ods. 4 uvedeného zákona ak odsek 5 neustanovuje inak, náhodným výberom pomocou technických prostriedkov a programových prostriedkov schválených ministerstvom sa podľa rozvrhu práce alebo jeho zmeny prerozdeľujú už pridelené veci aj v prípade:

- a) dlhodobej šesť týždňov presahujúcej neprítomnosti zákonného sudcu ktorému bola vec pridelená,
- b) zmeny v obsadení súdu sudcami, a to vrátane zmeny v dôsledku dočasného pridelenia sudcu; pri zmene v zložení senátu sa vec ponecháva v pôvodnom senáte, alebo sa prerozdelí do iného senátu, kde sa zaraďuje sudca spravodajca tak, aby prerozdelením veci bola zabezpečená rovnomerná zaťaženosť senátov na súde,
- c) výraznej nerovnomernosti zaťaženosť sudcov a
- d) ak bol zákonný sudca, ktorému bola vec pridelená, z konania a rozhodovania vo veci vylúčený.

Rozhodovacia prax

10. Ústavný súd SR v náleze z 31. augusta 2017, sp. zn. I. ÚS 249/2017, konštatoval, že základné právo na zákonného sudcu predstavuje v právnom štáte jednu zo základných garancií nezávislého a nestranného rozhodovania súdu a sudcu. Toto základné právo je ústavnou zárukou pre každého účastníka konania, že v jeho veci bude rozhodovať súd a sudcovia, ktorí sú na to povolaní podľa vopred známych pravidiel, ktoré sú obsahom rozvrhov práce upravujúcich pridelovanie súdnych prípadov jednotlivým sudcom tak, aby bola zachovaná zásada stabilného pridelovania súdnej agendy a aby bol vylúčený (z rôznych dôvodov a pre rozličné účely) výber sudcov „ad hoc“ (m. m. I. ÚS 239/04, IV. ÚS 257/07). Rozhodovanie vecí zákonným sudcom (aj súdom) je tak jedným zo základných predpokladov na naplnenie podmienok spravodlivého procesu (m. m. IV. ÚS 345/09). Prvoradým účelom základného práva na zákonného sudcu vyplývajúceho z čl. 48 ods. 1 ústavy a čl. 38 ods. 1 listiny je zabrániť tomu, aby súd, ktorý má konkrétnu vec prerokovať a rozhodnúť o nej, bol obsadený spôsobom, ktorý by sa dal označiť za svojvoľný alebo prinajmenšom za účelový. Toto základné právo je konkretizované v procesných kódexoch a v predpisoch upravujúcich organizáciu súdnictva a postavenie sudcov. Zo stabilizovanej judikatúry ústavného súdu vyplýva, že za zákonného sudcu treba považovať sudcu, ktorý spĺňa zákonom ustanovené predpoklady na výkon sudcovskej funkcie, bol natrvalo alebo dočasne pridelený na výkon funkcie k určitému súdu, jeho funkcia nezanikla a bol určený na prejednanie konkrétnej veci v súlade s rozvrhom práce súdu (III. ÚS 116/06).

V náleze zo 14. januára 2025, sp. zn. IV. ÚS 487/2024, Ústavný súd SR okrem iného skonštatoval, že vnútorná systematika pravidiel obsiahnutých v § 51 zákona č. 757/2004 Z. z. je postavená na konštrukte generálnej klauzuly (§ 51 ods. 1 v spojení s § 51 ods. 2 zákona č. 757/2004 Z. z.) a negatívnej enumerácie (§ 51 ods. 3 zákona č. 757/2004 Z. z.). Z citovaných ustanovení vyplýva všeobecné pravidlo, podľa ktorého sa pridelovanie vecí jednotlivým samosudcom alebo senátom uskutočňuje za kumulatívne splnených podmienok (i) náhodného výberu a (ii) pomocou technických prostriedkov a programových prostriedkov schválených ministerstvom tak, aby bola vylúčená možnosť ovplyvňovania pridelenia vecí. Zákonodarcu podmienku náhodného výberu konkretizoval spôsobom, podľa ktorého jej splnenie nastane vtedy, ak sa má vec prideliť jednému z aspoň dvoch senátov, samosudcov alebo súdnych úradníkov (§ 51 ods. 2 zákona č. 757/2004 Z. z.). Označená právna úprava ďalej obsahuje modifikácie základného pravidla náhodného výberu, ktoré ustanovuje prísne taxatívnym výpočtom (§ 51 ods. 3 zákona č. 757/2004 Z. z.).

Vlastné posúdenie

11. Z vyššie uvedeného vyplýva, že zákonná úprava rozvrhu práce výslovne smeruje k tomu, aby mechanizmus pridelovania vecí neumožňoval normatívne alebo faktické určenie konkrétneho sudcu pre konkrétny okruh vecí. Z obsahu spisového materiálu vyplýva, že predmetná trestná vec bola pôvodne pridelená sudkyňi JUDr. Márii Képešsyovej, ktorá k 30. aprílu 2025 ukončila výkon funkcie sudcu z dôvodu odchodu do starobného dôchodku. Na základe tejto skutočnosti došlo k prerozdeleniu veci inému sudcovi na základe dodatku k rozvrhu práce. Krajský súd zdôrazňuje, že zánik funkcie sudcu je síce objektívnou personálnou zmenou, avšak sám osebe neodôvodňuje odklon od ústavne a zákonne konformného mechanizmu určovania zákonného sudcu. Práve v situáciách personálnych zmien je potrebné dôsledne rešpektovať princíp zákonného sudcu, keďže riziko jeho porušenia je zvýšené. Inak povedané, personálne zmeny na súde nemôžu viesť k oslabeniu ústavných požiadaviek na určenie zákonného sudcu a ani k obchádzaniu pravidiel rozvrhu práce. Z bodu 6. dodatku k rozvrhu práce výslovne vyplýva, že veci po sudkyňi JUDr. Márii Képešsyovej sa mali prerozdeliť jej veci do novovytvoreného oddelenia sudcu JUDr. Róberta Madarázsa v pomere 1 (!). Z takto formulovaného

pravidla je nepochybné, že dodatok nevytvára priestor pre náhodný výber medzi viacerými sudcami, ale naopak adresne určuje jediného sudcu, ktorému majú byť všetky veci po odchádzajúcej sudkyňi pridelené. Pri nastavení prerozdelenia v pomere 1 (i) nemôže dôjsť k náhodnému výberu sudcu, (ii) vylučuje sa existencia alternatívnych sudcov a (iii) prerozdelenie vecí má charakter priameho, adresného pridelenia konkrétnemu sudcovi normatívnym aktom. Takýto postup je nezlučiteľný s ust. § 51 ods. 1 zákona č. 757/2004 Z. z. o súdoch, keďže umožňuje určenie konkrétneho sudcu pre určitý okruh vecí bez náhodného výberu. Pokiaľ teda dodatok k rozvrhu práce uvádza, že veci z oddelenia č. 4 sa prerozdeľujú „cez elektronickú podateľňu, náhodným výberom“, tak to nezodpovedá skutočnému obsahu a účinkom dodatku. Ak je prerozdelenie vecí ustanovené v pomere 1, tak náhodný výber sudcu nie je a ani nemôže byť zachovaný, keďže všetky veci sú adresne pridelené jednému konkrétnemu sudcovi. Použitie pojmu „náhodný výber“ je za týchto okolností vecne nesprávne, keďže vytvára len formálny dojem ústavné konformného postupu, hoci obsah dodatku objektívne vylučuje akýkoľvek výber. Ústavný súd SR v nálezoch I. ÚS 249/2017 a I. ÚS 420/2020 zdôraznil, že mechanizmus určovania zákonného sudcu nesmie byť iba deklarovaný, ale musí byť reálne zachovaný; ak normatívny akt súdu určuje konkrétneho sudcu, ide o porušenie práva na zákonného sudcu bez ohľadu na to, či k zneužitiu došlo.

12. Taktiež neuniklo pozornosti krajského súdu, že odôvodnenie dodatku k rozvrhu práce je založené výlučne na všeobecnom tvrdení o potrebe zabezpečenia rovnomernej zaťažosti sudcov, bez uvedenia konkrétnych skutkových okolností, ktoré by takýto zásah do mechanizmu prideľovania vecí odôvodňovali. Takto formulované odôvodnenie je formálne a nepreskúmateľné a nezodpovedá ústavným požiadavkám kladeným na zásahy do práva na zákonného sudcu. Z rozhodovacej činnosti ústavného súdu vyplýva, že odôvodnenie rozvrhu práce, či jeho dodatku, v ktorom je len všeobecný odkaz na potrebu zabezpečenia „rovnomernej zaťažosti sudcov trestného oddelenia“, bez uvedenia akýchkoľvek konkrétnych údajov o skutočnej zaťažosti sudcov, bez vysvetlenia, prečo nebolo možné postupovať spôsobom predpokladaným rozvrhom práce, a bez rešpektovania zásady náhodného výberu je nepreskúmateľné a nezodpovedá požiadavkám, ktoré Ústavný súd SR kladie na výnimočné zásahy do už určeného zákonného sudcu.

13. Na základe vyššie uvedeného krajský súd dospel k záveru, že dodatok k rozvrhu práce nezabezpečil náhodný výber sudcu, ale adresne určil konkrétneho sudcu, ktorému mali byť pridelené všetky veci po odchádzajúcej sudkyňi, čím boli porušené zákonné pravidlá tvorby a aplikácie rozvrhu práce podľa zákona č. 757/2004 Z. z. a v nadväznosti na to aj základné právo obžalovaných na zákonného sudcu podľa čl. 48 ods. 1 Ústavy SR. Inak vyjadrené, v tejto veci rozhodol okresný súd v nezákonnom zložení, keďže pridelenie tejto trestnej veci sudcovi JUDr. Róbertovi Madarászovi nebolo vykonané v súlade so elementárnym zákonným princípom náhodného výberu.

14. K rovnakým záverom dospel aj senát 3To krajského súdu v uznesení z 27. januára 2026, sp. zn. 3To/1/2026, v inej trestnej veci, kde rovnako riešil pridelenie veci po odchádzajúcej sudkyňi JUDr. Márii Képešsuyovej tým istým dodatkom sudcovi JUDr. Róbertovi Madarászovi.

15. Obdobné závery vyplynuli aj zo stanoviska trestnoprávneho kolégia Krajského súdu v Trnave z 5. marca 2026, kde kolégium reagujúc na rozhodovaciu činnosť Najvyššieho súdu SR, ako aj Ústavného súdu SR, prijalo vo vzťahu k rozhodovaniu súdu v odvolacom konaní podľa ustanovenia § 316 ods. 3 písm. a) Trestného poriadku, nasledujúce stanovisko:

Ustanovenie § 316 ods. 3 písm. a) Trestného poriadku upravuje povinnosť odvolacieho súdu zrušiť napadnutý rozsudok a vec vrátiť súdu prvého stupňa, aby ju v potrebnom rozsahu znovu prejednal a rozhodol v prípade ak zistí, že súd rozhodol v nezákonnom zložení.

Pri posudzovaní zákonnosti zloženia súdu, ktorý vydal napadnutý rozsudok, sa odvolací súd riadi predovšetkým ustanoveniami § 3 ods. 3, ods. 4, § 51 ods. 2 ods. 3 ods. 4, ods. 5 zákona číslo 757/2004 Z.z. o súdoch a o zmene a doplnení niektorých zákonov (ďalej len „zákon o súdoch“). Citované ustanovenia zákona o súdoch, sú vyjadrením základného práva na zákonného sudcu, uvedeného článku 48 ods. 1 Ústavy Slovenskej republiky, podľa ktorého nikoho nemožno odňať jeho zákonnému sudcovi. Význam tohto základného práva, garantovaného Ústavou Slovenskej republiky, sa prejavuje aj v procese rozhodovania orgánov riadenia a správy súdu, pri prijímaní rozvrhu práce, respektíve jeho dodatkov, ktorými sa upravuje zmena zákonného sudcu pri prerozdeľovaní už pridelených vecí.

Pri zmene zákonného sudcu je potrebné predovšetkým rešpektovať ustanovenie § 3 ods. 4 zákona o súdoch, z čoho vyplýva, že k takejto zmene môže dôjsť iba na základe rozvrhu práce, ktorý je vydaný v súlade s ustanoveniami zákona o súdoch.

Nie je možné považovať za súladné so zákonom o súdoch, ak

a) pri zmene v osobe zákonného sudcu nie je dodržaná podmienka náhodného výberu uvedená ustanoveniach § 51 ods. 1 ods. 2 zákona o súdoch, (1) alebo

b) k prerozdeleniu už pridelených vecí dochádza z iných dôvodov, ako sú uvedené v ustanovení § 51 ods. 4 zákona o súdoch. (2)

Prvoradým účelom základného práva na zákonného sudcu vyplývajúceho z článku 48 ods. 1 Ústavy Slovenskej republiky je zabrániť tomu, aby súd, ktorý má konkrétnu vec prerokovať a rozhodnúť, bol obsadený spôsobom, ktorý by sa dal označiť za svojvoľný alebo prinajmenšom za účelový. (3) Zásada zákonného sudcu je dodržaná, ak sú zákonní sudcovia určení podľa vopred známych pravidiel, ktoré sú obsahom rozvrhu práce upravujúcich pridelovanie súdnych prípadov jednotlivým sudcom tak, aby bola zachovaná zásada pevného pridelovania súdnej agendy a aby bol vylúčený (pre rôzne dôvody a rozličné účely) výber súdov a sudcov „ad hoc“. (4)

Na preukázanie dodržania zákona pri zmene v osobe sudcu, je nevyhnutné, aby rozvrhy práce súdov, respektíve ich dodatky obsahovali vždy aj odôvodnenie, z ktorého bude zrejmé, aký zákonný dôvod bol uplatnený pri prerozdeľovaní už pridelených vecí.

Bez takéhoto odôvodnenia nie je možné, v rámci odvolacieho prieskumu, pri uplatnení ustanovenia § 316 ods. 3 písm. a) Trestného poriadku, posúdiť legálnosť a legitímnosť zmeny v osobe sudcu, z čoho vyvodí odvolací súd záver, že nebolo preukázané, že k zmene sudcu došlo zákonným spôsobom.

Tento spôsob posudzovania otázky zákonného sudcu vyplýva z povinnosti súdu ako primárneho ochrancu základných práv a slobôd, zaručených Ústavou Slovenskej republiky, zabezpečiť dodržanie práva obvineného na zákonného sudcu, vyjadreného v ustanovení článku 48 ods. 1 Ústavy slovenskej republiky.

(1) Nález Ústavného súdu Slovenskej republiky zo dňa 14. januára 2025, spisová značka IV. ÚS 487/2024

(2) Rozsudok Najvyššieho súdu Slovenskej republiky zo dňa 14. mája 2025, spisová značka 1Tdo/33/2024

(3) Nález Ústavného súdu Slovenskej republiky zo dňa 18. októbra 2011, spisová značka III. ÚS 212/2011

(4) Nález Ústavného súdu Slovenskej republiky zo dňa 09. júna 2011, spisová značka IV. ÚS 116/2011

16. Z prezentovaných dôvodov krajský súd napadnutý rozsudok postupom podľa § 316 ods. 3 písm. a) Tr. por. zrušil bez toho, aby vôbec preskúmaval jeho vecnú správnosť a vec vrátil okresnému súdu na nové prejednanie a rozhodnutie. Absencia náhodného výberu v tomto prípade spôsobuje chybu, ktorú možno zhojiť len novým pridelením vecí v súlade so zákonom.

17. Keďže bol napadnutý rozsudok zrušený na podklade odvolania prokurátora podaného v neprospech oboch obžalovaných, zásada zákazu reformatio in peius (zásadu zákazu zmeny k horšiemu) vyjadrená v ust. § 327 ods. 2 Tr. por. sa na nové konanie pred okresným súdom neuplatní.

18. Toto uznesenie bolo prijaté jednomyseľne (§ 163 ods. 4, § 170 ods. 6 Tr. por.).

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu nie je prípustný riadny opravný prostriedok.